

“RUA FOSCA”

Moviments

1. On son els grans?
2. On són els nens?
3. La ciutat és perillosa
4. Audiència amb els adults
5. Luizao i Anna s'enamoren
7. La batalla on moren Luizao i Anna
8. Réquiem

Sinopsi:

I Moviment: ¿On són els grans? Cor Infantil i Luizao

Més de 150 milions de nins d'arreu del món tracten de sobreviure al carrer. Sovint es demanen perquè no tenen una llar, perquè han de traficant, matar i lluitar per a sobreviure.

¿Perquè no tenen uns grans al seu costat, com tants d'altres nens al món? Amb edats que ronden els 9 o 10 anys, comencen robant per aconseguir una fruita que dur-se a la boca. Viuen a les clavagueres. Beuen alcohol, inhalen cola adhesiva dins bosses de plàstic i es guanyen la vida donant llustre a les sabates o venent kleenex als semàfors. Molts d'ells són maltractats, prostituits. Els traficants, utilitzen els més petites, “les xinxes” per a passar la droga. Periòdicament, les brigades de la mort, (cobrant a tant la peça), en maten fredament uns quants per mantenir nets els carrers de delinqüència

II Moviment: ¿On son els nens? Aria, Rei Gaspar

Els reis mags d'Orient, arriben a una gran ciutat, per lliurar les joguines als nins. La realitat amb que és troben, és que molts de nins no son a casa per a beber-los, ja que viuen als carrers.

III Moviment: La ciutat és perillosa Cor gran, Cor Infantil

Les ciutats on malviuen els nens del carrer, son hostils, perilloses, hinhospites. Plenes de formigó, soroll, contaminació, brutes i amb el risc amenaçant de permament d'agressió als ciutadans. Els reis mags, no troben els nins a casa, i comencen a cercar-los als carrers, davall dels ponts, a les faveles més pobres i cementiris de cotxes abandonats. Al veure els reis, els nins, lluny de voler les joguines, demanen armes per a defensar-se i cuidar-se entre ells de l'ambient hostil en que viuen.

IV Moviment: Audiència amb els adults Rei Gaspar, Cor Gran

Els Reis, espantats per la situació, demanen ajuda als adults, però tots estan ocupats en sopars, dinars i festes nadalenes, i no volen que els molestin.

V Moviment: ¿Existeix l'amor a la ciutat? Luizao i Anna

Luizao coneix a Anna, la munyeca, s'enamoren i parlen de l'amor. ¿Es possible i ésser estimat entre tanta hostilitat a la ciutat?

VI Moviment: La Batalla Cor Gran, Cor Infantil, Luizao i Anna

Finalment, les joguines que portaven els reis, al no trobar destinataris a les llars, es movilitzen per fer tornar a casa als nins del carrer. Nins i joguines, dirigits per Luizao i Anna, la munyeca de la qual s'enamora, amb l'ajut dels Reis Mags s'enfronten pacíficament als camells i grups d'extermini, individus armats encarregats de netejar els carrers d'indesitjables nens, la fruita podrida, l'escòria humana”.

Comença una batalla urbana, on els nins aconsellats i covençuts per les joguines mantenen una actitud totalment pacífica. Luizao i Anna la Munyeca, els quals dirigien aquesta manifestació de nins i joguines, moren finalment assassinats per les armes dels responsables de restablir l'ordre social, acomplint ordres de més amunt, de netejar la via pública.

VII Moviment: Requiem Tots

Els Reis Mags d'Orient i les joguines, derrotats es retiren tot cantant un Requiem per Luizao i Anna.

On són els grans?

Us parl en nom dels nins perduts dins les ciutats. Parau l'orella als crits dels més esmicolats. On són? On són els grans? Per què no tenim pare, ni mare ni germans? Per què som com a rates dins els claveguerams? Per què Déu mai no baixa als nostres enfonyalls? Mentre, els qui són legals i es proclamen els bons ens afuen els cans maldant per capturar-nos i treure els nostres ulls que tornaran la vista als fills dels rics ganduls. Del nostre cosserrí els sàdics pederastes en fan un gran festí. Camells d'armes i drogues ens fermen de correus, llavors *xinxes* i càrrega param a dins l'infern. Escamots de la mort cobrant a tant la peça ens arranquen el cor. Els fills de mala mare ens cacen per esclaus i acabam amb els ossos rosegats pel treball. Els infants de la rua ens comptam per milions de tot color i raça arreu de tot el món.

On són els nins?

Som els Reis Mags tots carregats amb les joguines per nins i nines. Ens atabala l'esgarripança, car no gripam cap nin de somni que hagi escalfat els freds carrers posant sabates dins els reixats. On són els nins? On són els nins d'eixa ciutat que par que cavi fosses comunes per morts fantasmes? Una ciutat on només suren cotxes i cans, senyores bordes, polítics lladres botxins d'infants

i ofegadors dels marginats. Sense els infants les flors són cards, els ocells ploreu cançons de fosca i les fonts ragen tristesa en núvols. Al llot, on sou? Butzetes tendres, on feis el niu? Res no és més trist per un Rei Mag com no trobar nins que sospiren No us enganyeu, vell Rei Gaspar: els nins glateixen baix de l'asfalt com sarna viva dins la pell negra de la ciutat. Patges dels Reis manau als vostres cavalls que aixequin la seva pota perquè no esclafi cap dels infants que mai gaudeixen de les joguines del Rei Gaspar

La ciutat és perillosa

Els Reis Mags no es conformen de ser vençuts i tresquen per les fosques avall i amunt. La fumassa els ofega el seu alè. La soledat podreix la seva fe. La violència trenca la seva pau. El racisme els embruta la seva faç. La misèria els enverga un cop de puny. Els sentiments de l'home passen per ull. Enyoren els udols dels llops companys de nits i caravanes pel llarg traspàs. Giren runes i pedres cercant els nins per dar-los les joguines i un bes d'amics. Però els infants no accepten els màgics jocs. Xisclen que només volen armes de foc. Que tot és salvatgina dins la ciutat

i proclamen la guerra

Audiència amb els adults

Els Reis Mags desesperats repiquen baules i portes dels casals i dels palaus. Fins i tot a les esglésies arriben amb el seu clam. Reclamen els sentiments dels qui tenen potestat per finalitzar la guerra que fan els nins marginats pensant que amb la violència arranjaran els seus mals. Però ningú no els respon. Com caragols dins la closca la gent balla amb el seu so. Tots es desfan amb excuses d'assumptes del seu redol. Tots esgrimeixen urgències de tasques de més alts vols. I les paraules musties fan jutipiris al sol. I els adults perdonavides es tanquen dins el seu clos. Sobren raons i pretextos, tanmateix amb la mirada vomiten sos pensaments: "Que es matin fins esborrar-se." Tots els infants del carrer són rates de claveguera, escarabats de femer; un perill, piñor que pesta per als fills, l'ordre i béns. Guerra fins a exterminar-los! Amb *xinxes* res hi ha a fer."

Luizao i Anna s'enamoren

No hi ha nit sense alba ni infant sense cor i los flors de lotus suren dins el llot. Vet ací el miracle d'Anna i de Luizis que cecs s'enamoren entre llamps i crits. Sembl una joguina però som l'amor, la fada que salva i ho transforma tot. Estimat, bell àngel, surt del teu infern i amb les teves ales vola fins al cel. Luizao, estima. Estimem ulls clucs que el tresor de viure ens floreix al puny. Alcem la senyera dels resistidors; vencem la violència només amb l'amor. Demostrem al poble

que els enamorats, amb pau i tendresa, pastam llibertat.

La batalla on moren Luizao i Anna

Els poders disparen bales. Els doctes esclaten mots. Els covards callen i miren mentre l'odi ho crema tot. Mal rebenteu, fills de cabra, esnifant cola de pot, l'agulla us destrossi venes fins a descarnar-vos l'os! Escamots de la neteja, calau foc als vostres forns. Tan sol un nou holocaust ens pot salvar d'aquests bords! Salvadors de la nissaga, esbandidu amb salfumant la brutor que s'arrossega pels nostres claveguerams. Disparau, amants de l'ordre, han mort els enamorats! Estan amb les mans unides i el rostre tacat de sang. Mostren un somriure d'àngels i esclaten perfums de pau. El cartró de la joguina té color de cos humà.

Rèquiem

No ploram per vosaltres, sants màrtir de l'amor, Anna i Luizao, patrons dels nins del món. Ploram per la duresa cruel dels nostres cors que resten com a pedres davant tant de dolor. Ploram la covardia que ens torna cecs i muts davant tanta injustícia envers els més menuts. Ploram perquè s'ha mort la nostra humanitat i perquè els qui comanden han trabucat el cap. Ploram nostre egoisme que mata infants de fam i no veu que a ca nostra tenim nins marginats. Ploram perquè les llàgrimes cremin la nostra pell i la tendresa escalfi tots els nins del carrer.